

Sygn. akt I PK 258/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa K. M.
przeciwko T. O. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą [...] T. w C.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt IX Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda K. M. oraz pozwanego T. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [...] T. w C. od wyroku z dnia 20 grudnia 2012 r. Sądu Rejonowego w C. w sprawie o odszkodowanie.

W skarze kasacyjnej pozwany zarzucił: I. naruszenie prawa materialnego, tj.:
1) § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1996 r. w sprawie przeprowadzania badań lekarskich pracowników, zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej nad pracownikami oraz orzeczeń lekarskich wydawanych do celów przewidzianych w Kodeksie pracy (dalej: „rozporządzenie z dnia 30 maja 1996 r.”), przez uznanie, że pozwany zaniedbał wskazania „szczególnych uciążliwości związanych z zajmowaniem konkretnego stanowiska” lub „niekorzystnych czynników psychospołecznych” w skierowaniu pracownika na

badania wstępne; 2) art. 84 k.c., przez uznanie, że mylne wyobrażenie o skutkach prawnych złożonego oświadczenia woli spowodował pozwany swoim niedbalstwem nie zaś powód przez zatajenie informacji o swoim stanie zdrowia; 3) art. 8 w związku z art. 25 § 1 k.p., przez ich niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że zawarcie z powodem umowy o pracę na czas określony w rzeczywistości należy traktować jak umowę o pracę na czas nieokreślony; 4) art. 353¹ k.c. w związku z art. 300 k.p., przez jego niezastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że strony stosunku pracy nie mogły ułożyć łączącego je stosunku prawnego według swojego uznania, pomimo że nie jest on sprzeczny z art. 25 § 1 k.p.; 5) art. 25 § 1 k.p., przez przyjęcie, że zawarcie z powodem umowy o pracę na czas określony należy traktować jak umowę o pracę na czas nieokreślony przy braku wskazania przyczyn uzasadniających to stwierdzenie; 6) art. 45 § 1 w związku z art. 30 § 4 k.p., przez uznanie, że na pozwanym ciążył obowiązek uzasadnienia wypowiedzenia umowy o pracę: II. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie: 1) art. 380 w związku z art. 378 § 1 k.p.c., przez nierozpoznanie sprawy w granicach apelacji, polegające na nierozpoznaniu wszystkich zarzutów apelacji; 2) art. 227 k.p.c., przez uznanie za prawidłowe oddalenie wniosków dowodowych pozwanego.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniono potrzebą wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, po pierwsze - wyłaniających się na tle § 3 ust. 2 rozporządzenia z dnia 30 maja 1996 r. i wymagających udzielenia odpowiedzi na pytanie, jakiej treści zlecenie badań wstępnych osoby ubiegającej się o stanowisko dyrektora handlowego powinien złożyć pracodawca lekarzowi medycyny pracy, w szczególności: czy pracodawca ma obowiązek informowania lekarza medycyny pracy o konieczności przeprowadzenia badania wstępnego ogólnego, ze zwróceniem uwagi na stan psychiczny pracownika, który ma być zatrudniony na stanowisku dyrektora handlowego; czy pracodawca jest obowiązany wskazać, że na stanowisku dyrektora handlowego występuje stały duży dopływ informacji i

gotowość do odpowiedzi lub że jest to stanowisko decyzyjne i związane z odpowiedzialnością; czy samo wskazanie, że badany pracownik będzie pracował na stanowisku dyrektora handlowego, wystarczające jest dla lekarza medycyny pracy do przeprowadzenia badania uwzględniającego niekorzystne czynniki psychospołeczne określone w § 3 ust. 2 powołanego rozporządzenia; po drugie - związanych z wynikającą z art. 84 k.c. oceną skutków udzielenia przez badanego pracownika podczas badania wstępnego nieprawdziwych informacji (lub zatajenia informacji prawdziwych) o swoim stanie zdrowia i wymagających udzielenia odpowiedzi na pytania: czy udzielenie przez badanego pracownika podczas badania wstępnego nieprawdziwych informacji (lub zatajenie informacji prawdziwych) w istotnym zakresie, może być uznane za wprowadzenie pracodawcy w błąd co do treści czynności prawnej w rozumieniu art. 84 k.c.; czy udzielenie przez badanego pracownika nieprawdziwych informacji (lub zatajenie informacji prawdziwych) może być uznane za wprowadzenie pracodawcy w błąd co do treści czynności prawnej w rozumieniu art. 84 k.c. jedynie wówczas, gdy dotyczy okoliczności uzewnętrzniionych przez pracodawcę jako kryteria prowadzenia naboru na dane stanowisko pracy oraz po trzecie - związanych z koniecznością wskazania kryteriów, wedle których należy dopuszczać respektowanie woli stron zawierających umowę o pracę na czas określony, w tym „długoletni” i doprecyzowania zasad respektowania woli stron umowy o pracę przez udzielenie odpowiedzi na pytania: w jakich przypadkach zatrudnienie pracownika na stanowisku kierowniczym na wieloletniej umowie terminowej jest sprzeczne z przepisami Kodeksu pracy, wedle jakich kryteriów należy tej sprzeczności poszukiwać; czy wśród pracowników na stanowiskach kierowniczych należy dokonywać dalszego różnicowania ich sytuacji prawnej w zależności od pozycji pracownika w strukturze organizacyjnej pracodawcy (kierownik szczebla podstawowego, kierownik wyższego szczebla, dyrektor, osoba zarządzająca w imieniu pracodawcy zakładem pracy); czy mają znaczenie osobiste uwarunkowania danego pracownika, takie jak wykształcenie, doświadczenie i znajomość przepisów, wskazujące na działanie z rozeznanem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398⁴ § 2 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek.

Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości (ze wskazaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają), nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151 i z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, niepublikowane). Nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy wyraził swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Ponadto rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych nie może się sprowadzać do odpowiedzi na zarzuty skarżącego skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia ani też do odpowiedzi na wątpliwości skarżącego, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP-wkładka 2003 nr 13, poz. 5).

Skarżący nie odnosi się do tak rozumianych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na potrzebę wykładni przepisów prawa już tylko dlatego, że - ograniczając się do sformułowania swoich wątpliwości pod postacią pytań i zaprezentowania własnej propozycji odpowiedzi - nie przeprowadza jakiegokolwiek wyводу jurydycznego dla wykazania, że wątpliwości te faktycznie istnieją i wymagają zaangażowania Sądu Najwyższego. W zakresie wątpliwości wyłaniających się - w ocenie skarżącego - na tle § 3 ust. 2 rozporządzenia z dnia 30 maja 1996 r. oraz art. 84 k.c. (zarzut którego nie został zresztą nawet połączony z art. 300 k.p.) wywody skarżącego pozostają poza stanem faktycznym sprawy, z którego wynika, że w dacie badań wstępnych (1 lipca 2011 r.) poprzedzających zawarcie umowy na okres próbny powód nie pozostawał w leczeniu psychiatrycznym i neurologicznym, a w chwili zawierania przez strony umowy o pracę (1 września 2011 r.) „pracodawca dysponował urzędowym poświadczeniem potwierdzającym zdolność powoda do pracy” i „nie wykazał też, aby na tę chwilę powód nie był zdolny do wykonywania powierzanej mu pracy”. Co do kwestii związanych z kryteriami, „wedle których należy dopuszczać respektowanie woli stron zawierających umowę o pracę na czas określony, w tym długoletni” skarżący nie wskazuje nawet przepisów prawa, na tle których miałyby powstać formułowane przez niego wątpliwości, a rzeczą Sądu Najwyższego na etapie przedsądu nie jest poszukiwanie takich przepisów w podstawach kasacyjnych lub ich uzasadnieniu i formułowanie za skarżącego prawidłowego wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]